

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SEBEK

No. 10

HİMM...
PEEE Kİ
ORAYA
NASIL
GİDECE-
ĞİM...

ERAY

Resimli roman
KİRALIK ADAM

**CİFT DİKİŞ
SABRİ**

**YAVUZ TARAN
MUSA GÜMÜŞ**

**ERDAL
BELENLİOĞLU**

AYŞEN BALOĞLU

EMRAH ABLAK

DOĞAN&MURAT

ORHAN GUTAN

Umum Müdür- Editor

SEBEK

Sayı: 97/10

Özü: Personel ve müdür mesafesi.

İyi günler gittikçe azalan okuyucu... Maalesef tiraj düşüyor, kan kaybediyoruz. Fakat zannetmeyiniz ki bu sizin suçunuz. Haftalardır burdan "ülkü ülkü" diye bağıriyoruz, henüz personele duyurabilmiş değiliz. Yaptığın işe dört elle sarılmazsan tiraj da düşer tabii... İzninizle personele uyarı mahiyetinde bu haftaki görüşlerimi açıklamak istiyorum... Okuyucu olarak "nasılsa personele yazıyormuş, bizi ilgilendirmez" deyip burun kıvrmanız. Burda okuduğunuz nasihatleri geleceğin bankacısı, brokeri olarak sizler de tatbik ederseniz, müdürünüzün gözünde yükselmekle kalmaz, maaş ikramiyesi bile alabilirsiniz...

HALI SAHADA ŞER OYUNU

Efendim geçtiğimiz hafta bir grup personel, halı sahada kendi aralarında maç tertip etmişler, benden de seyretmemi rica ettiler. Ben de nerden biliyim, "personel arası kaynaşma olur, birlik ruhu oluşur, randıman artar" diye sevindim, seyretmeye gittim... Maç başladı, oyun 0-0 devam ederken 12. dakikada (halı sahacı kazıklamasın diye saati ben tutuyordum) personelden Aptullıca satıldı. Sakatlık ayakta olduğu için bu karikatör çizmesine engel teşkil etmiyordu fakat takimini da eksik bırakmıştı. Allem ettiler kullem ettiler yerine beni aldılar. Maç boyunca inanır mısınız bir tek pas bile atmadılar. Dahası boşalttığım koridorlara adam kaçırma dahi tenezzül etmediler. 48 dakika koşturdum durdum, gereksiz faullere maruz kaldım. Meğer bu bir tezgahmış. Personel niceydi benden nefret eder, bir şekilde bunun acısını çıkarmak istemiş. Bak buraya, müdüre tezgah kurmak için harcadığın mesaiyi önündeki işe ayırsaydın bu hale gelmezdi bu dergi. Ülkü peşinde koşmak varken, müdürün arkasından oyun çeviren tüm personele birer maaş kesinti koyuyorum. Bu anlattığım olaydan okuyucu da nasiplensin, nasiplenmesine...

Not: Maç kritiği ve yıldız tablosu, yanlışlıkla, hazırlamakta olduğum TUSİAD raporunun arasına karışmış, TUSİAD da raporu meclise göndermiş. Meclis Başkanı Sayın Kalemli onu bana geri gönderirse en kısa zamanda burda yayınlarım.

DİLEKÇE NEYE DENİR, NE İŞE YARAR?

Yine geçenlerde, bir dostum ziyaretime geldi. Oturuyoruz. "Tak tak" kapı vuruldu, içeri Musa Gümüş'ün karikatör tiplerinden biri girdi. Başladı konuşmaya... "Hödü dö höt höt rını rım da mır mır" iki saat konuştu, hiçbir şey anlamadık. Sonunda Ferhan Şensoy beyfendi gibi "Ne diyosun, dedigin anlaşılmyo" diye isyan ettim. Var ya, anlatım özürü bir şahıs, oymuş meğer. Şimdi tüm personel beni dinlesin, bu iş böyle olmaz. Dilekçe diye bişey icat edilmiş. Eğer bi şikayet, isteğin varsa alırsın temiz bi kağıt, açık açık yazar, ilgili makama verirsin. Çatkapı huzura dalıp da müdürün vaktini çalma. Herkesin derdini uzun uzun dinleyemem ben. Yalnız, şunu da belirtiyim, her dilekçeyi de işleme koymam, bilirsiniz. Dilekçenin usulü vardır. Bu yaşa geldik de öğrenemediysen ona da karışmam. İki dil bilen sekreter aldık, git ondan öğren... (Sen işine bak kızım, sana söylemedim)

MURAT VE DOĞAN HUSUSU

Dikkatinizi çekti mi bilmiyorum, 8. sayfada Murat ve Doğan diye iki tane genç çocuk var. İsimleri hakikaten mi böyle yoksa bunları TOFAŞ fabrikası mı sponsore ediyor bilemiyorum. Neticede konumuz bu çocukların niye otomobil markası gibi isimleri olduğu değil. Ben kaç haftadır takip ediyorum, mecmua çalışanlarından çoğu bu çocuklardan hangisi Murat, hangisi Doğan bilmiyor. Müessese Müdürü Muammer Barutçu ise, hangisini görürse görsün, çocuğa "Murat ve Doğan" diye hitap ediyor. Bu kadar ilgisizlik olmaz, söyleyim. Akıl vermek gibi olucak ama, hiç olmazsa bi tanesini tanı, bunlar 2 kişi olduğu için otomatikman diğerini de tanımış olursun. Ben öyle yaptım. Doğan'ı lıyce belledim, öbürünün Murat olduğundan şüphem yok... Çocuklar, siz bunlara bakmayın, çalışmanıza devam edin. Köşenizde Balıkesir ve yöresiyle ilgili eseri yapmayı da ihmal etmeyin. (Annem Balıkesirli'dir de...) İyi haftalar efendim...

Star muhabiri Işın Gürel'in Sincan'da dövülmesine duyulan tepkiler artıyor..

Sayısal Loto yarım trilyon ikramiyeyle sinirleri ve sabırları zorluyor...

SEBEK

10 Şubat 1997 Pazartesi Sayı: 10

DÖRT M
Basın ve Yayıncılık LTD. ŞTİ. Adına
İmtiyaz Sahibi:
İrfan SAYAR

Yazılışları Müdürü ve
Müessese Müdürü:
Muammer Barutçu

Yayın Koordinatörleri: Hakan Çelik, Yavuz Taran

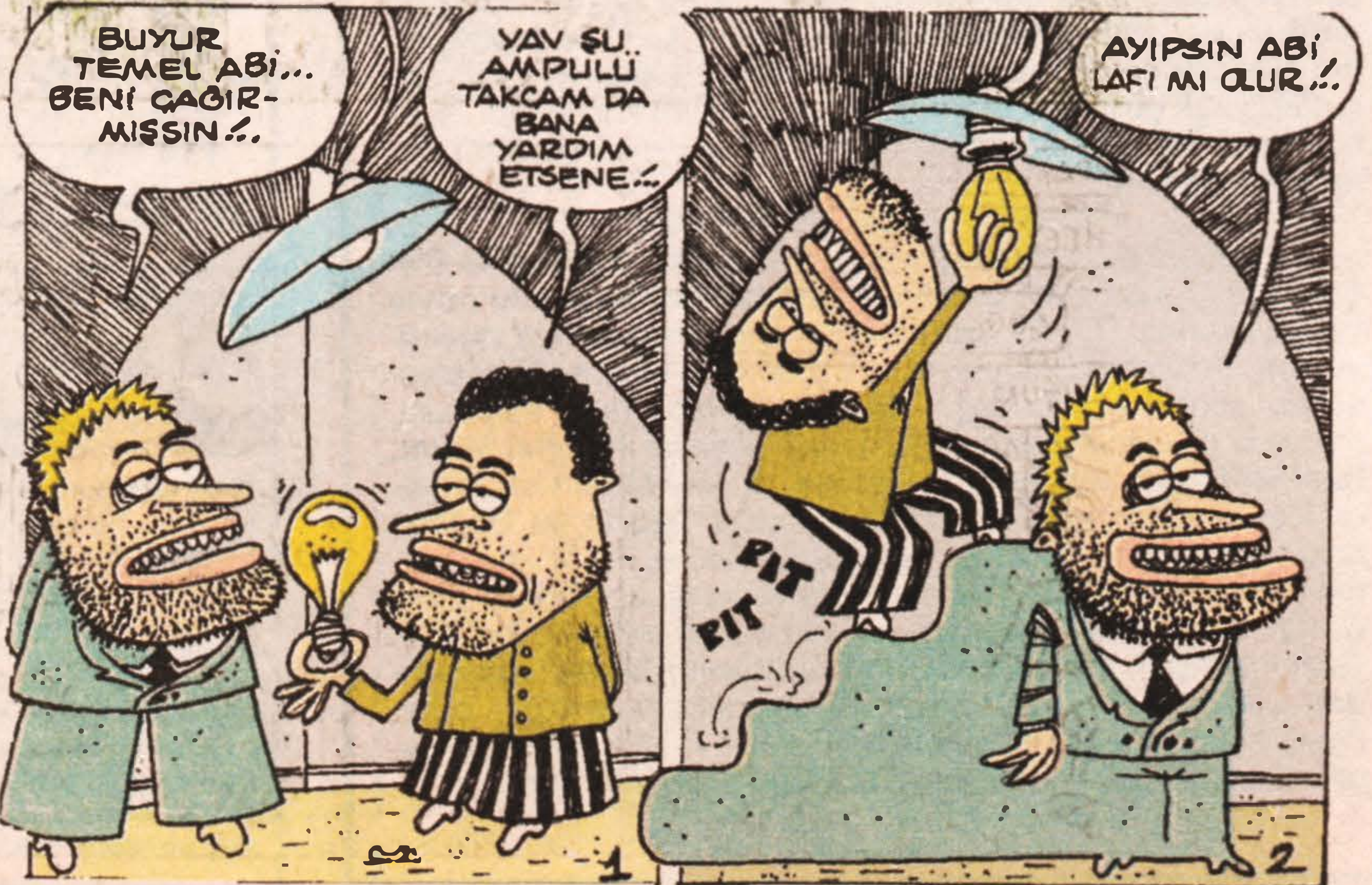
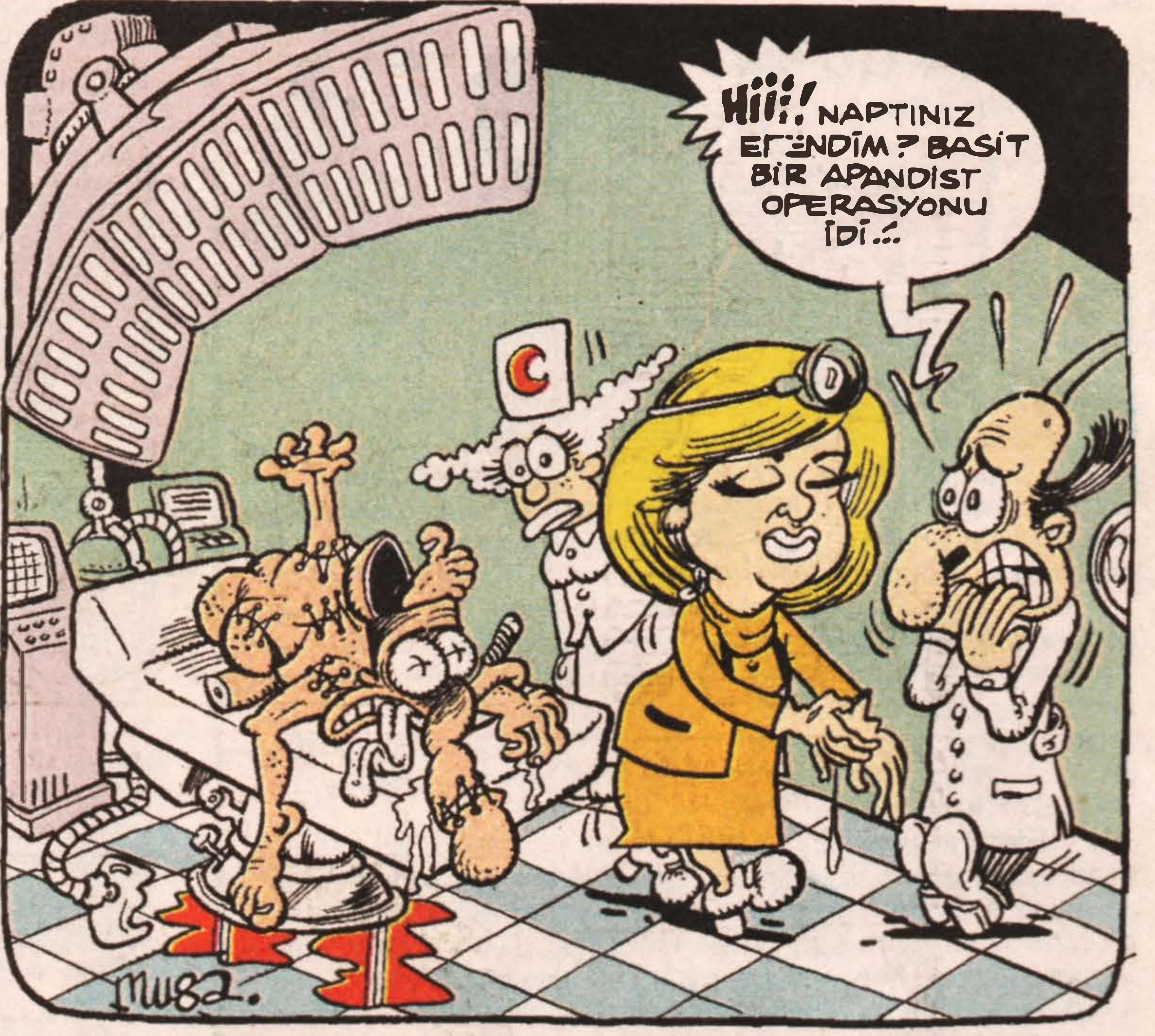
Yazar çizimler: Emrah Ablak, Alper Atalan, Atilla Atalay, Erdal Belenlioğlu, Oktay Can, Hakan Çelik, Mehmet Çilingir, Uğur Durak, Latif Demirci, Abdülkadir Elcioğlu, Ramize Erer, Cenk Erdem, Mehmet Ersoy, Musa Gümüş, Ergün Gündüz, Oğuzhan Kayan, Meral Onat, İrfan Sayar, Osman Şayan, Yavuz Taran, Sadi Tekin, Zafer Temoçin, Bülent Üstün, Cengiz Üstün, Kenan Yazar **Grafik Tasarım:** Rıza Küleğec, **Bilgisayar Tasarım:** Tamer Önder, **Halkla İlişkiler:** S. Aylin Özdemir, **Arşiv:** Savaş Balcı, **Ofis Sorumlusu:** Cevdet Kılıç, **Satış Sorumlusu:** Bülent Erdağ, **Yönetim Yeri:** SEBEK Dergisi Zafer Sok. Manuel Apt. No: 11/4, 80220 Pangaltı-Şişli/İST Tel: 234 46 69, 230 68 17, 230 48 64 Fax: 231 17 58 / ISSN 1300-5812 **Basım Yeri:** Bas-Mat Basım ve Ticaret A.Ş. **Dağıtım:** Bir-Yay A.Ş. **SEBEK Dergisi'nde yeralan yazı ve karikatürler izin alınmadan yayımlanamaz. Yazar ve çizimlerin ürünleri temel alınarak sahneye eser konulamaz, radyo TV ve gazino programları için şov, skeç v.b. hazırlanamaz...**

SEBEK

HAY BEN BÖYLE KEPÇE
KULAKLARA!.. LAN VAPURA
BİNİNCE BİLE İÇİNE
SU KAÇIYOR..

FİSKİ!
FİSKİ!

ESKİ HİPPI

O, ESKİ HİPPILERDEN BİRİYDİ.. GÜNDÜZLERİ GİTAR DERSİ VERİR. GECELERİ Bİ FABRİKADA PASPAS YAPARDI.. İŞTE YİNE PASPASA GİDİYÖ KERATA

İŞ ELBİSESİNİ GİYİP, VOLKMAN İNİ TAKINCA, O PASPAS İCABINDA ONUN ÖZGÜRLÜK BAYRAĞIYDI!

O GECE GÖK MANYAK BİŞEY OLDU.. PASPASINI BETONA SÜRDÜĞÜNDE, YERDEN TAP TAZE, GÜP GÜZEL GİĞEKLER FİŞKİRDİ.. APIŞTI BİZİMKİİ...

DELİ GİBİ TURLADI KORİDORLARI.. PASPASIN GEÇTİĞİ YERLERDEN RENKŞEYENK GİĞEKLER SĞIYODU AĞIİ.. İŞTE O KADAR BASITTI..

EĞİLİP KOKLADI.. KOKUYODU AĞI OLUCAK İSMİ YANI.. ALENEN TAD..

DEDİMYA.. O, Bİ HİPPIYDİ.. İLLA DÜNYAYI GİĞEĞE, AŞKA MÜZİĞE BOĞACAK.. BİSİKLETİNİN ARKASINA BAĞLADI PASPASI, GİKTİ ŞEHİRİN PASPAL SOKAKLARINDA..

YORULUP, BİTENE KADAR DOLAŞTI ŞEHİRDE.. GÖPLÜKLER, GAMURLAR ŞİMDİ GİĞEK DOLUYDU.. SOONA GİDİP YATTI. EVİNE.. İNSANLAR UYANINCA GÖK SEVİNİCEKTİ.

DİŞARDAN GELEN SESLERE UYANDI

HEEY, YAŞASIN ŞURDA BAKIN

GÖK GÜZEL YİPİİİ..

KOŞUN KOŞUN ŞAŞANEE

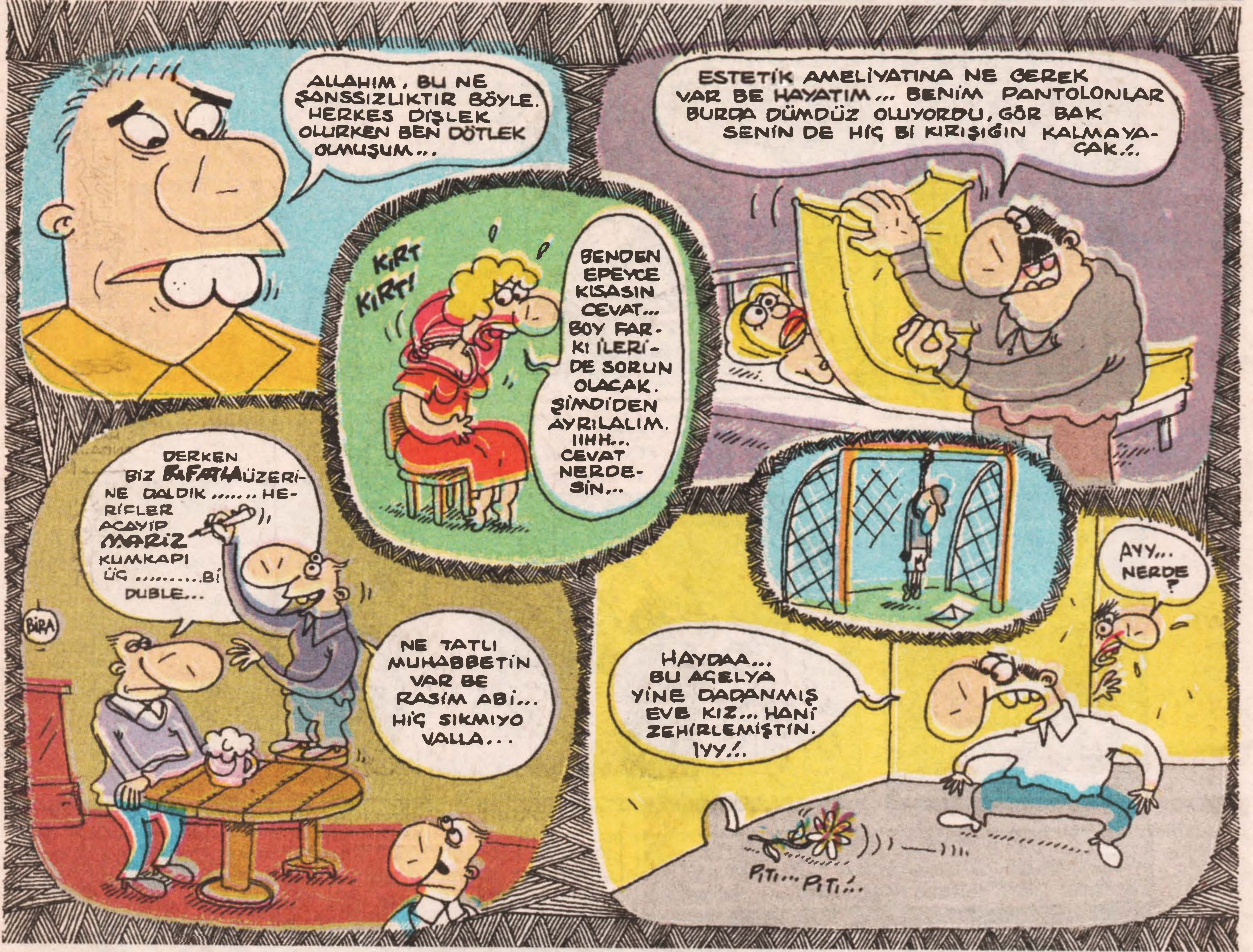

PEACE

SOM

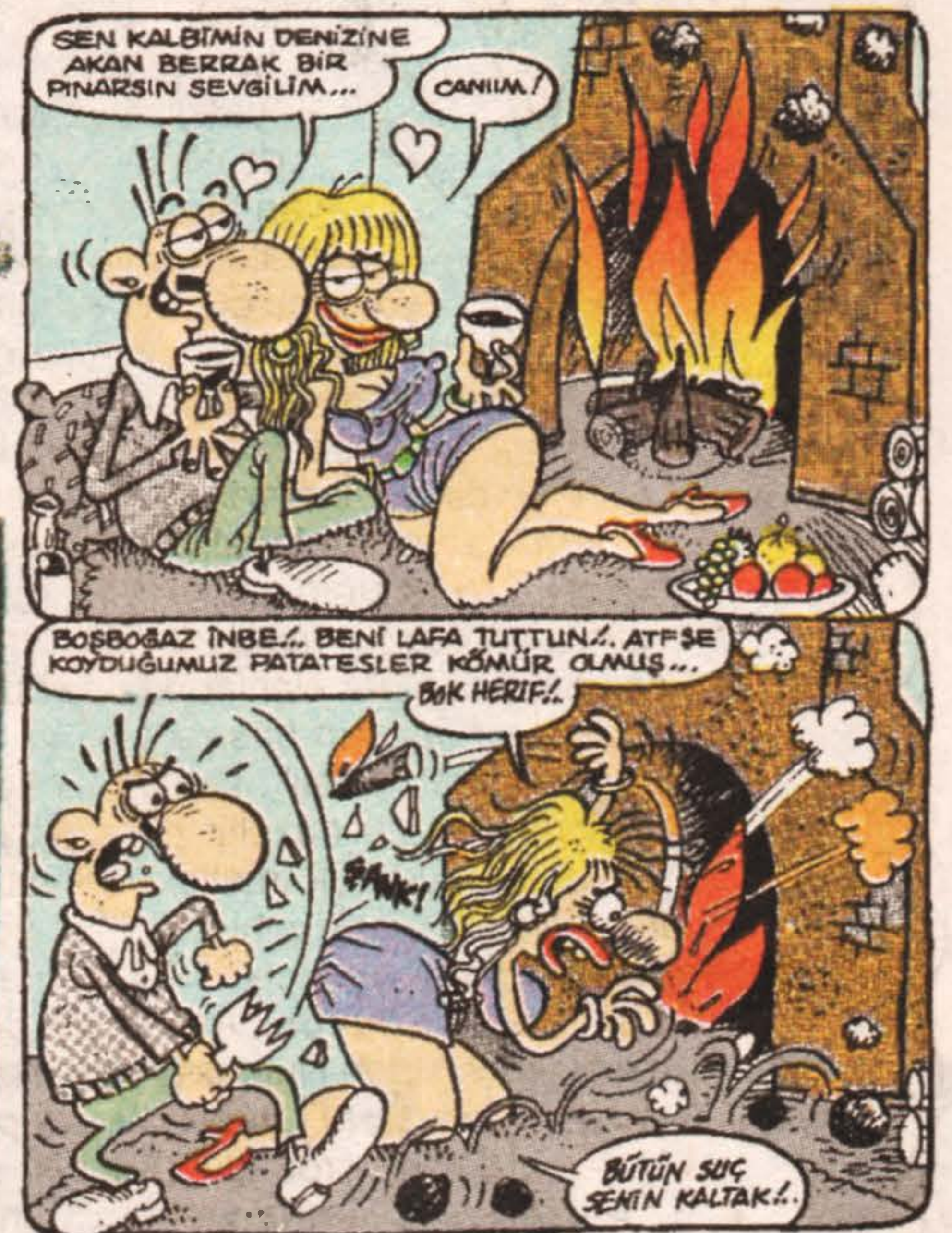

"İkinci Yaşam," öyküsü... ÇİFTDİKİŞ SABRİ

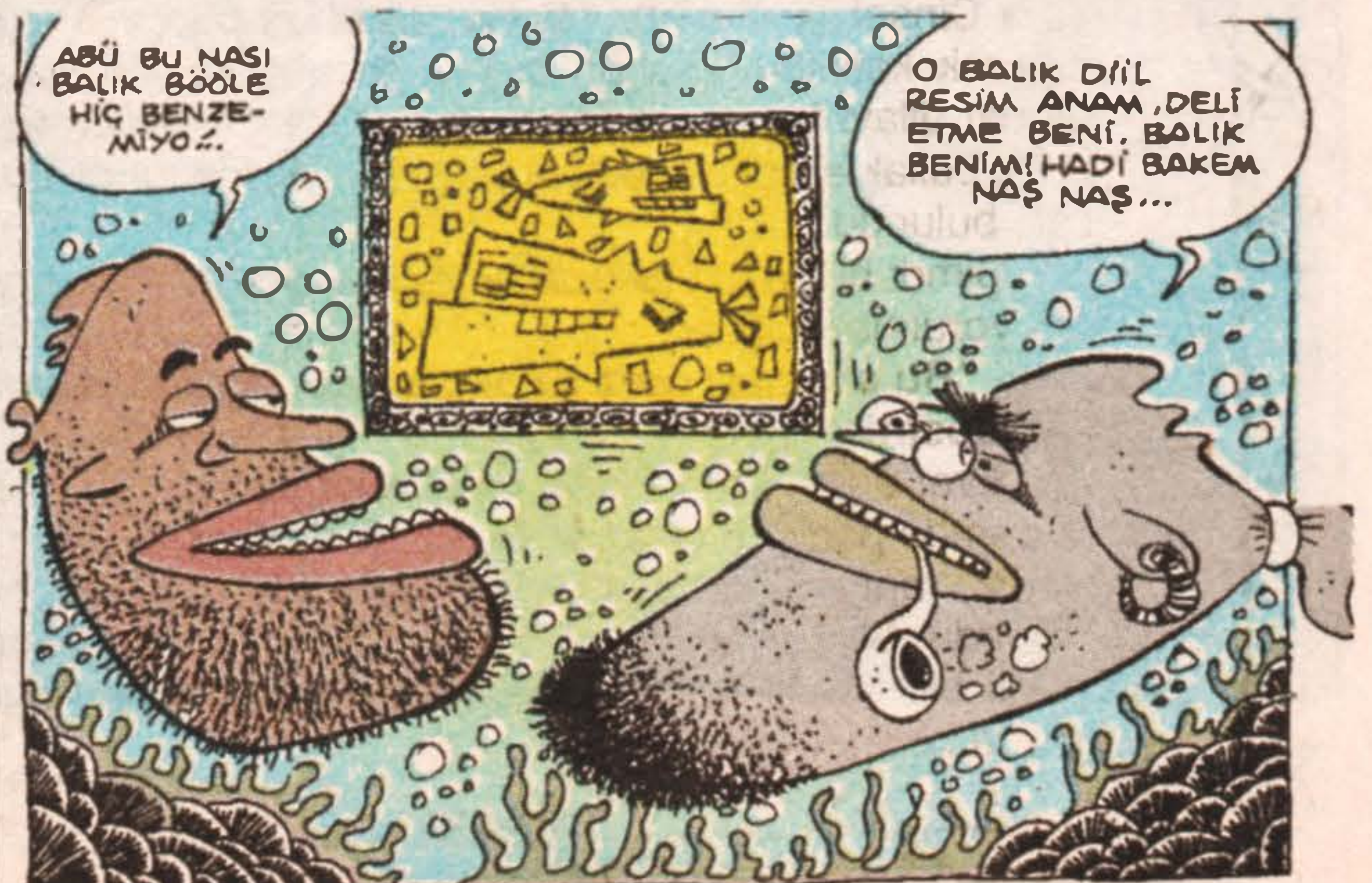
Paraya sıkışmıştı... Bir
rinden acilen borç para
bulması gerekiyordu...
Bütün arkadaşlarının
isimlerini bir kağıda tek
tek yazdı... Sonra da bu
listeye göre sırayla tü-
müne telefon edip, boy-
larını, kilolarını, boks-
karate-judo vs. gibi
sporları bilip bilmedikle-
rini sordu... Bu 10 isim
arasında eleye eleye bi-
rini tespit etti... İçlerinde
en zayıf, en kısa ve en
pısırık oydu... Eveet...
Yarın borç isteyeceği
şahsı tespit etmişti...
Alacağı parayı geri ver-
meyi hiçbir zaman
düşünmüyordu...

Masalarda yaşam
 ben
 Duvar masalarında
 Kimiltsiz
 Gün be derisi dökülen
 Bedeni çatlayan
 Ve istemiyorum yıkıl-
 mak
 Rüzgarın bir omuz dar-
 besiyse
 Görmeliyim daha bu
 boşluğu
 Betimlemeliyim bu hiçli-
 ği

Bir kum taneciğinin
kristal parıltısının
Zaman dışı girdabında
Geziniyor ölüm
Kendi düşlerinin yok
olusunda

Kızıl hava dolunayın
gözleri
Gizlenmiş bir yüz
Neyin Ardında?
Hakan A. Orman

TÜRK ROCK(SIZLIĞI)INA TARİHSEL VE SİNİRSSEL BİR BAKIŞ BÖLÜM 2

İşte böylece gündemimize bir sözcük katılmış oldu: **İmaj**... Ve de ne idüğü belirsiz ama paralı bir meslek: **İmaj Maker**...

Bunlar imaj yapıcı, bir anlamda kimlik (kişilik) mühendisleriydi. Delilik boyutunda bir hale gelen bu zerkavat, yaygınlaştıkça yaygınlaştı. Bu sayede elinde kalan bozuk malları pazarlayan tüccarlar yaşamıştı. Ne kadar çürük domates varsa çıkarılıp "**Bloody Mary**" diye sunuldu. Abartıla abartıla "imaj" meselesi artık bir delilik boyutuna geldi. Nerdeyse kimlikli, kişilikli insanlar suçlanmaya başladı. Bir gece haber yorumcusu (eski sosyalist yeni liberal) **Ufuk Güldemir TV'ye çıkıp, ilkelerinden taviz vermeyen İhan İrem'i gerici diye suçlayabiliyor** aklınca 'ti'ye bile alıyordu. Artık sanatçısının varoluşunu sağlayan biçim ve öz, pazarda satılan bir mala dönüşmüştü. Yalnız süzükte değil, yaşamızın diğer alanlarında da bu vukuat sürüyordu. Muhafazakâr bir partinin başına sarışın bir Amerikan vatandaşı kadın geliyordu. Üstelik, sarışın ve kadın bir başbakan dünyaya görüntümüzü düzeltir diye alkışlanıyordu. Herşey boş bir vizyon ve uyduruk imajlara dönmüştü. Seçimlerde politik liderler bile margarın gibi pazarlanıyordu. "**Kıl oldum ab!**" adlı çocuk şarkısıyla çıkan, **Tarkan'a giydirilen rocker gıyısı bir türlü tutmuyor...** Ama inatla devam, böyle bir inatır ki; Nuh'un Gemisi'nden Nuh, pop yapıırken; **Burak Kut** herdeyse yılların **Meat Loaf'ı** mısali heavy parça söylüyordu. Pek de birşey gizlenmiyordu, duyabilirsen eğer... Parçasının isminin "**Aldatmanın tadına varınca**" olması olayı anlatıyor sanırım. Kısacası "**aldatmak**": yaşam biçimimiz; "**aldanmak**" da; mutluluk sebebimiz olmuştuk.

Bir zamanlar İnönü Stadyumu'nda ön grup olarak çıkmış **Nuh'un Gemisi**'nin vokalisti; medyanın kabul görüp, köşeyi dönmek için pop yaptı. Eskiden bir derby maçının izleyicisi kadar insan onu tırnıken; pop yapıp, her gece TV'de görünmesine karşın, tutmadı ve şimdi kimse ismini bile bilmiyor. Bu arada yükselen değerlerin etkisiyle rock'dan popo balıklama atlayan diğer isimlerin yok oluşunu da hazinle izledik. Müzik haramilerinin dünyasında bu yöntem hep geçerlidir. Elmalara armut rolü oynatmak. Bunun için MTV benzeri kanallar kuruldu. Uzmanlaşmış (?) görüntülü sahte müzik kanallarında, radyolarda olduğu gibi ucuz iş gücü sunucular bulundu. İki üç kuruş paraya (belki de bedavadan), ekranda görünmenin de büyüyle DJ'ler, VJ'ler gibi gençler, TV ekranında, "**Ben bu parçayı çok tuttum, yeah**" gibisinden ulvi müzikal yaklaşımlarıyla, yer aldılar. Gece programlarında da, kendince felsefi yorumlar yaparak, kızıldığında da yağıcılık yaparak ayrıca da Türk Cinsel Devrimi'ne, "**Sana güzel bir parça koyuyorum**" diyerek katkıda bulunan beyaz saçlı prenslerle bu ürünler temcit pilavı gibi pazarlanıyordu. DJ'ler VJ'ler derken ortam allak bullak edildi ve rock'ın etkisi kırıldı, kendince bir pop pazarı bulundu.

Şimdi bu yazıyı okuyanlar, bu tespitleri "**Paranoya**" olarak yorumlayabilirler.

- "**Bu adamlar para kazanacaklar, rock düşmanlığı niye yapsınlar**"...

Evet doğru ama Rock, bir birikim olayıdır. Pop, gibi kısa dönemde para veremezler. Buna bir de toplumumuzdaki üretimsiz, rantiyeci vurgun sistemi de katılınca, farklı bir boyut alıyordu. Bu yüzden müzik haramileri, kendi buldukları popüleriği bile sahte medya kuklalarıyla bütün rolleri oynatarak, ucuza getirmekti.

Dünya bizimki gibi karışık bir pop imajı görülmemiştir. Bir şarkıcı ki görüntüsü ile asi genç, konuşması ile otantik ve Türk Sanat Müziği okuyor. Bir çok popcunun müziğine baktığımızda, görüntüsel imaj dışında müzikal bir imaj oluşmuyor. Çünkü kasetin içinde pop, caz, folk, rock, arabesk hepsi kullanılmış. Bu ilk anda iyi bir sentez gibi gelebilir. Ama sentez'den çok müşteri tavlama için yapılmış, popülist bir yaklaşımdır.

Rock'tan gelip, kendilerini rock ile tanıtan bazı müzisyenler, bu imajı kullanarak pop'a atlamaya uğraşırlar. Bunun en büyük versiyonu "**AF**" grubu. Bir zamanların sıkı heavycileri (hatta thrashcileri) şimdilerin popbecikleri olarak, karşımıza çıkıyor. Piyasanın ailemizin TV'sinin müzik kanalında klipleri hep çıkıyor. Sesi kısıp, sadece görüntüye baktığımızda: "**aman aman of he hey be hey!**" dedirten çok sıkı bir rock grubu görüyorsunuz.

Ama sesi açınca büyük bir sahtekarlıkla karşılaşırsunuz... İtiraf etmem gerekir ki; o güzelim görüntünün, böylesi bir müzikte sağlanabilmesi ustalığı için, Plato ekibini (gerçekten) kutlaram. Ancak AF'a gelince, affedilecek gibi değil hani...

Medyada bunca reklamına, her gece TV'lerde (haberlere dek) çıkmalarına rağmen, hatta hatta kasetlerin promosyon olarak büyük dergilerce verilmesine rağmen, hâlâ sağlam kalyalar ve dinazor (!)lar kadar kalıcı olamıyorlar. Bundan 4 yıl önce fotokopi afişlerle kulaktan kulağa duyurulan konserlerin parlak ve coşkulu günlerine, ulaşamıyorlar. Düşünüyorum da o günlerde, medya aynı reklamı, tanıtımı (belki hakedilen ilgiyi gesterseydi) yapsaydı, neler olurdu. Bu kadar reklama, cılamaya herkesi memnun edecek sahteliğe rağmen gene de medyanın hiç ilgilenmediği **Kramp, Kesmeşeker, Moğollar, Erkin Koray** gibi rockcı isimler aranıyor. Ki bunların (ilgisizliğe, çelmelere rağmen) ayakta kalmaları bile imkansız idi.

Moğollar; yıllar öncesi kendi çabalarıyla Fransa'ya gidip varolurken, bugün semayenin bütün gücü akıtılan pop starcıkları (dünya müzik sanayinin yardımına rağmen) varolamıyor. Her akşam bir popcunun, çıkacak kasetinin, haberlerde bile reklamının yapılmasına karşın gene de "**Kesmeşeker**" sessiz ve derinden dinleyicisini buluyor... Gelince, rock'ı bırakıp pop'a geçen eski sıkı Rockcılara rağmen Kramp hâlâ "**küçük küçük damlalardan göl olacak**" yakında diyebiliyor. Daha örnekleri çoğaltabiliriz.

Bugün "**rock patlaması başladı**" gibisinden laflara güliyorum. Bulmak isteyen için Rock her zaman vardı. Şimdi medya ve müzik haramileri rock'ı keşfetti ve ondan vurgun vurmak için sahte rock uydurmaya uğraşıyorlar. Ama asıl söylenmesi gereken; "**rock patlaması**" diye yutturulan şeyin, bir süre sonra müzik haramilerinin elinde patlayacak olması. Moğollar son albümünde yer alan bir parçasında "**İpler Kimin Elinde**" diyerek bazı yerlere birşeyler iletiyor. "**Moğollarız hep söyleriz/ Bütün gün içindeyiz/ Ayaktayız OTUZ yıldır/ Aslında Biz BURADAYIZ**"

Eskilerden Erkin Koray, Moğollar bir yanda Kramp, Kesmeşeker diğer örnekleri ve medyanın yasalarını delebilen bazı rockcılar umudu yitirmedikimizi belirtiyor. Rock'ın sahte görüntüleri bizi umutsuzlaştırmasın; aynı sahtelikler müzik dışındaki alanlarda da var. Ama inatla söylüyorum; gerçek görüntüler hakim olacak pek yakında... Şimdilik sahtekarları gülerik izleyelim ve sadece umutları yitirmeyelim.

APTÜLİKA

ERAY

Yer öpenleriniz çok olsun kitlem... (Daha yazının başında bayramlaşmak isteyenler yüzünden izdiham çıktı, kitlesini Bartolomeyo'ya bartalattı majeste). Sebastian, git yerden topla okuyucuyu, tozunu al, netlik ayarını yap. Herkes hazırsa majesteleri bu haftaki yazısına başlayacak... Önce özetler...

● Majesteleri Eray, yıllardır süren "Eminönü'nde limon, Ortaköy'de boncuk satsam geçinirim" geyiğine son verip, kitlesine yeni iş alanları açıyor. Ayrıntılar yazının ilerleyen bölümlerinde...

● Ayrıca majestelerinin bilinçli girlfriendi Erenç, 14 Şubat Sevgililer Günü (14th February, Valentine's Day) için özel gezi programı hazırladı. Toplam bedeli 100\$ olan bi gezinin ayrıntıları oralarda bi yerde, yazının sonlarına doğru... (Okuma hızınızı dikkate alarak "az sonra" konulu geyik çevirmedi majeste...)

Sebastian, özetleri okuduktan sonra sıvışmaya çalışanlara müsaade etme... Ben hemen konuya giriş yapıyorum...

ERAY'LA ÇALIŞMAK İSTER MİSİNİZ?

Eray Halkla İlişkiler (Public Service), majestelerine yığılan ilgiyi hafifletmek, rantıbil karizmayı dengelemek ve asalet hacmine fizibilite raporu hazırlamak için girişimci ruha sahip, düzgün konuşabilen, "easy money" hedefini benimsemiş yuppie personel alımı yapacaktır!... Portakal rengi kravatlılar arasına parttaym katılmak istiyorsanız, majesteleri makamına faks veya mektupla işbaşvurularınızı yapınız! Başvurunuzda "Bu işe alt hangi kursları bitirdiğiniz, kefilleriniz, referanslarınız, bu işe alt önçalışmalarınız, torpilleriniz ve istekleriniz (maaş+ prim+ ulaşım)" konularında bilgi veriniz... Nizi iz!

● BROLÜR OPERATING SYSTEM KOORDİNATÖRÜ

- En az iki dil bilmek.
 - Askerliğini yapmış olmak
 - Gemici ve barmenlik diploması sureti
 - İstanbul'da oturma izni
- Basic, Macintosh, Sim City (Güneş şehir kurmak) bilmek

● MARKET BİRİMLERİ GÜVENCE DANIŞMANLIĞI

Motosiklet ehliyeti

- Yeşil kart sahibi olmak
- Herhangi bir derneğe üyelik
- 39 yaşından gün almamak

● KREŞ PEDAGOJİSİ EĞİTİM SERVICE

- Sindy, K'nex- Power Rangers bilmek
- 11 zeka yaşını bitirmemiş olmak
- Silah taşıma ruhsatı

● KLİNİK PERSONEL

- En az iki kişilik olmak
- Psikiyatrist onaylı ruh hali raporu
- Sınırı geçiş izni
- Uzi, plastik patlayıcı ve satır kullanma ruhsatı
- Yatıya kalabilmek

SEVGİLİLER GÜNÜ ÖZEL GEZİ PROGRAMI

Meriba, ben Erenç... Anlamsızca hamburger yiyip kola içmek yerine Sevgililer Günü'nde değişik şeyler yapalım mı... Yapalım derim ben. Program şöyle...

8.00: Buluşma

8.25: Ucuz gazetelerden birini matbaasında ziyaret, üretimin sıcaklığını güneşin ilk ışıklarıyla duyumsama...

9.30: "Crash" filminin İngiltere'de gösterime girmemesini 15 dakika süreyle protesto...

9.45: Bukowski'nin İstanbul'da denize işediği nokta olan Kireçburnu'nda bigudili ve gecelikli piknik...

11.00: Sarıyer'in meşhur döviz büfesinde dolar ve mark fiyatlarına şöyle bir bakış...

11.10: Beş dakika ara (Karşılıklı duygusal irdelemelerde bulunmak için)

12.00: Sarıyer sırtlarında, gecekondu arazi, sıradışı bitki ve böcek arayışı.

13.00: Kalabalık bir meydana, birbirine çiçek veren sevgililere aşağılayan gözlerle bakış.

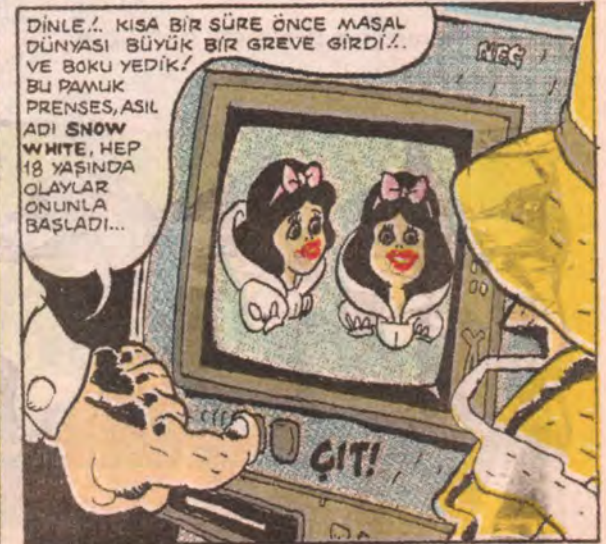
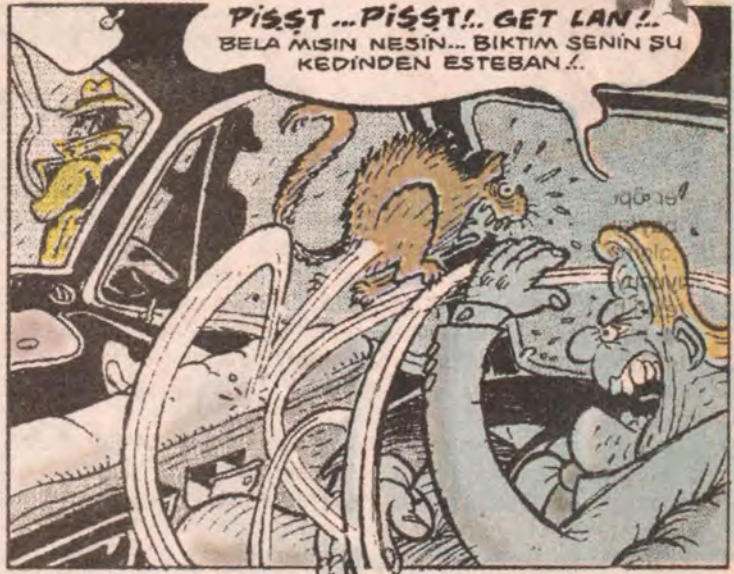
13.25: Evlere dağılış...

Bu haftalık bu kadar... Koşar adım sütunu terkedin şimdi... Sebastian, koşuyu forse et...

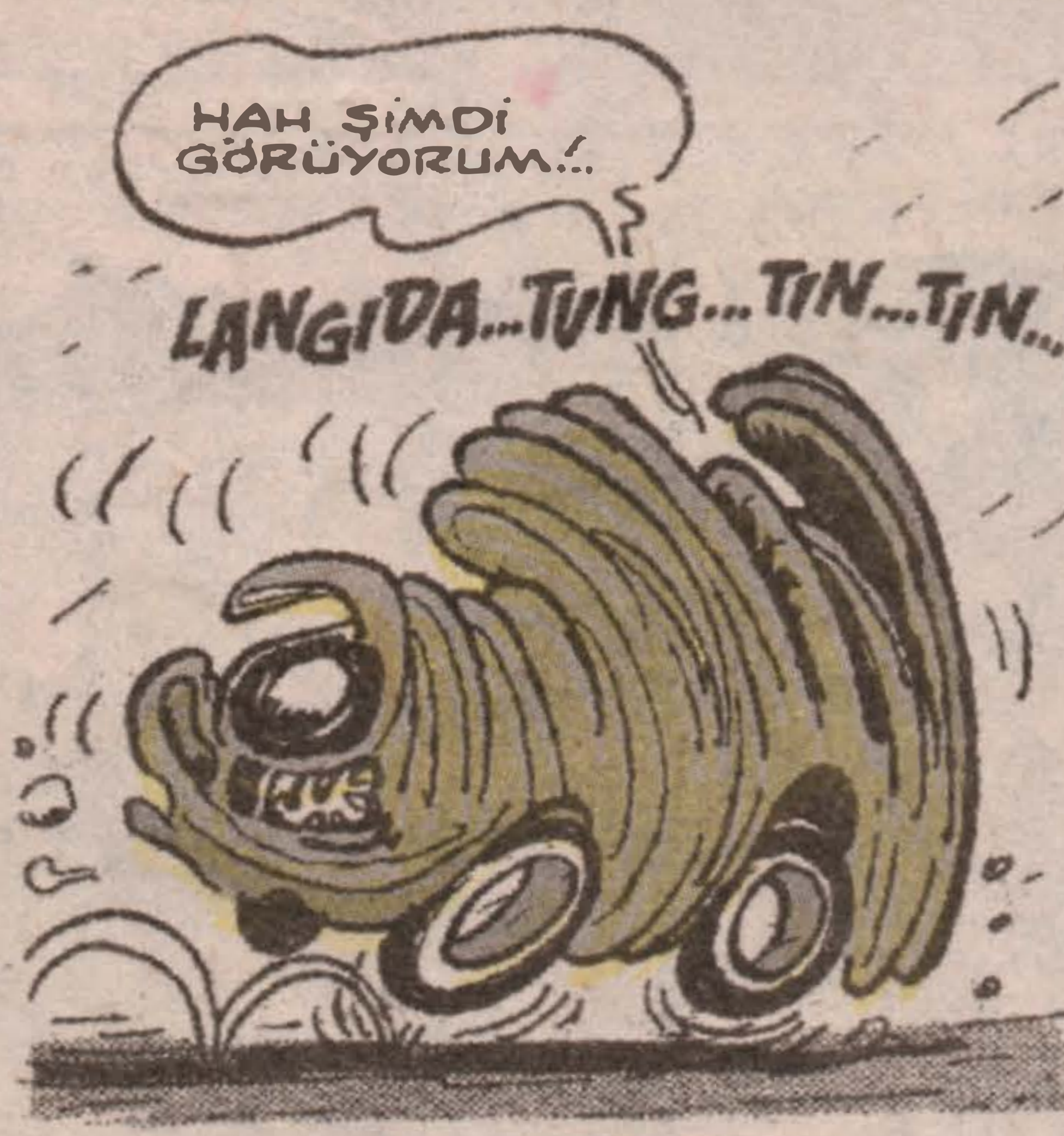
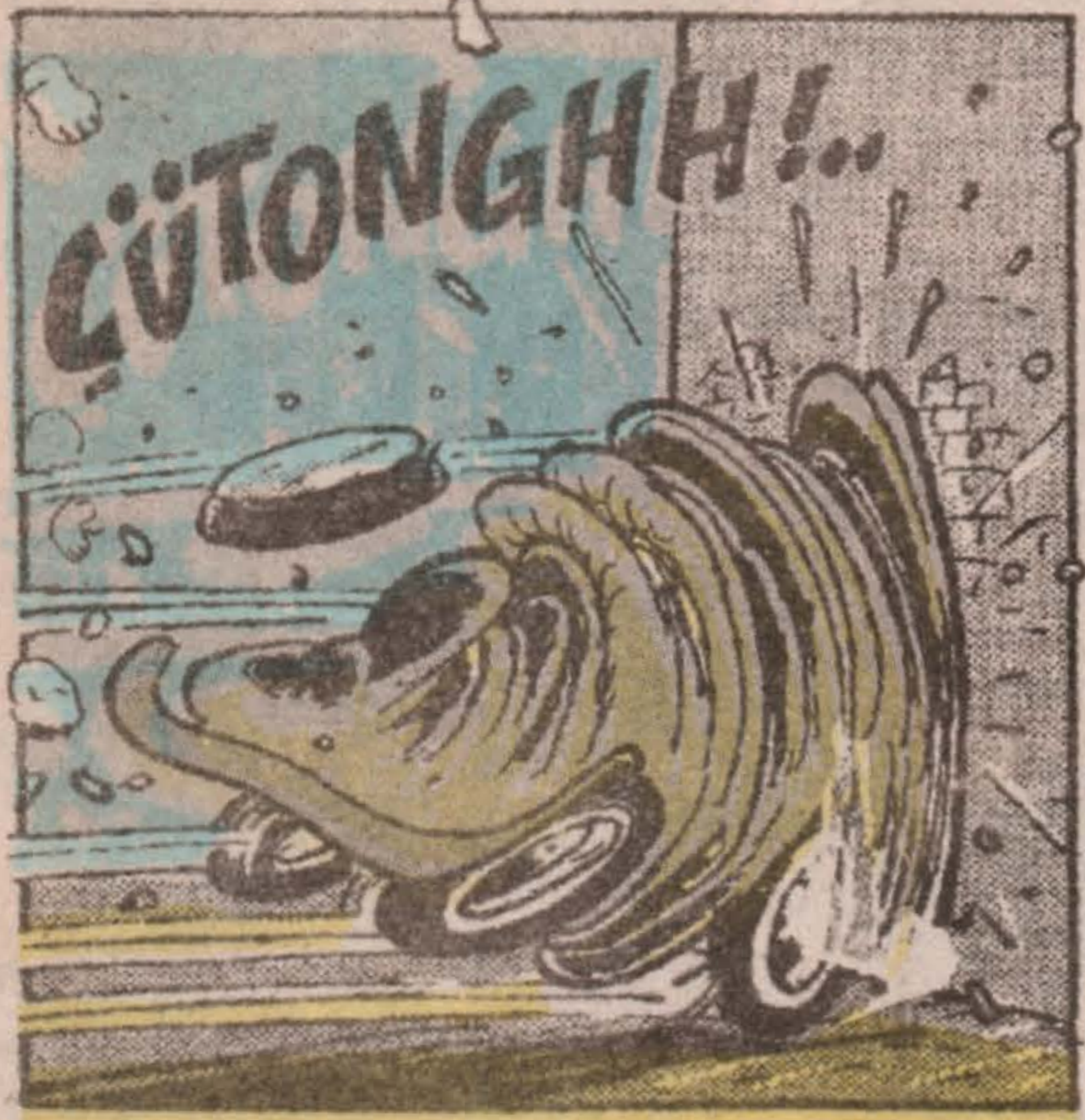
KİRALIK ADAM

Hazırlayan: Soner Günday- Ergün GÜNDÜZ
Çizen: Ergün Gündüz

KİRALIK ADAM

Hazırlayan: Soner Günday- Ergün GÜNDÜZ
Çizen: Ergün Gündüz

KİRALIK ADAM

Hazırlayan: Soner Günday- Ergün GÜNDÜZ
Çizen: Ergün Gündüz

000 / CIS...TAK...CISS...TAK...
Aramızda kimler varmış...
Gizli servisten"numero 5,bey...
Numero 5,bey lütfen aramıza.

Yillar yorgun ben yorgun...
Simdi'de Kiralik adam
için söylüyorum.
Ay lav may lav
portofinoo...

HAYIR
OLAMAZ!
ÇILDIRICAAM.
LEGO
NERDE
KALDI?.

SİMDİ
DEEAA
12

Tüm sevenler
sevilenler için
söylüyorummm

LEGO BEYİ HENÜZ
GÖREMİYORUM
GEÇ KALDILAR GALİBAA

YOUV!
BUNA
DAYANA-
MAM!..

REKLAMLAR

AGGHIFFFSS OHKSSS
LIVAYZZZ OOUUUUV
GEÇİRDİ-
LERFFS!..

HEY
BURDAYIM!

BURDAYIM
DEDİM!

LEGO!
AĞLAMAK
İSTİYORUM.

HADI SALLANMAYIN
EN EMİN YER,BU
KARELERİN ARKASI.

LEGO!
LEGO!
CANIM
BENİM.

ÇOK ENTERESAN!
HIÇ KARE ARKASINA
GİRMEMİŞTİM!..

ÇABUK
OL!
YAKIT
YOK!

VIZZ-VIZZ
VOOZZZZ
HİM-Hİİİ-Hİ
VARI-VARI...

HİH...
HİH...HİH
VİZİT...VİZİT
VOOOO
HOYOO..

Devami Haftaya

Hekim Ali BABACAN

Daha bir yaşma bile basmadan, bilmem kaç aylıkken çekilmiş ilk fotoğrafım. Siyah- beyaz. Anneannemin avlusunda bir sandalye üstünde, ağızda emzik, üstümde beyaz örme bir tulum, ayağımda renginin ne olduğu teknik olanaksızlıklar yüzünden anlaşılamayan arkası açık "potin"ler, öylece "japon japon" bakıyorum. Doğduğumda japon olduğumdan şüphelenilmiş ama dokuz kuşağa kadar araştırılıp birşey bulunamayınca "takdır-i ilahi" demişler. Hem kedi-köpek eniklerinin de gözleri doğunca böyle çekik çekik olurmuş. İnsanda neden olmasınmış. İlerki yıllarda normal halimi alıp gözlerim açılınca hipotezlerinin doğruluğu karşısında sırtmalarına engel olamamışlar.

Sonraki fotoğrafım kendi evimizin avlusunda... İki veya üç yaşındayken... Kerpiç duvar ve avludaki çeşmenin önünde kıvrıcık kıvrıcık, ayağımda ilk fotoğrafımdaki ile aynı model ama daha yeni ve daha büyük bir "potin" üstümde askılı bir yün tulum, işaret parmağım "şimdiki zaman"da olduğu gibi başparmağımın tırnak dibi etlerini parçalamaya çalışır bir vaziyette, yanımdaki "Vita" tenekesi içindeki "kabak gülü"nün yanında avcıdan kaçarken sıkışıp kalmış tavşan ürkekliğiyle pozumu vermiş aslanlar gibi... Aynı kıyafetle sokak kapısının önünde kadife ceket, siyah pantolon, renkli gözlük ve şapkısıyla babamın kucağında bir fotoğraf daha... O zamana kadar kasabada fotoğraf çeken biri olmadığı için, fotoğraflar hep kasaba dışından gelen bir fotoğrafçıya çektiriliyor.

Derken bir fotoğrafçımız oluyor... Daha doğrusu fotoğraf çeken bir kasabalımız oluyor. Evlere çağırılıyor, aile fotoğrafları çektiriliyor. Üstelik teknoloji gelişmiş, renkli fotoğrafa geçilmiş. Biz de çağırıyoruz. Önce ben, tek başıma çekinecekmişim. Öyle söylüyor babam. Üstünde kilim serili tahta sedirin üstüne çıkıyorum boyum kısa kaldığı için ve yanıma neden konulduğunu hala idrak edemediğim altı pille çalışan, anteni sonuna kadar çıkarılmış bir radyo konuyor. Manzara niyetine herhalde... Elimi belime koyma emri geliyor. Sağ elimi- radyo tarafındaki elimi değil- belime koyuyorum ve tamam... Bu fotoğraf da kronolojik olarak dizilmiş albümümde tek sayıyla numaralanmış fotoğraflarım arasına giriyor. Aynı gün su içen geyik- resimlerinin desenini oluşturduğu bir duvar halısına yaslanmış, ablamın yatağının üstünde yatar pozisyonda bir fotoğraf daha... Bir de, babam, babaannem ve benim oluştuğumuz bir kadrada, dedemin yarım çıktığı bir fotoğraf...

İlerki yıllarda fotoğraf sayıları artıyor... Sünnetimde, oynarken uyukladığım fotoğraf, altınlar ve paralar-

Bu sayıda yayınlanan öykülere 2.5 milyon TL telif ücreti veriyoruz.

la çekilmiş fotoğraf, ablam ve annemle, vücudumun bir parçasının koptuğu ondan az sonra çekilmiş fotoğraf ve nihayet o "muhteşem" anı görüntüleyen "ayıpçı" fotoğraf... Bundan başka okulda, piyeslerde, bayramlarda çekilmiş fotoğraflar ve bir sürü renkli ve siyah-beyaz vesikalık...

Galiba orta 1'de bir makinam oluyor. İnce uzun, dikdörtgen şeklinde, yirmidört filmlik otomatik bişey. Makinanın alındığı gün çok keyifli geçiyor. Önce babam eline alıp, evire çevire inceliyor, sonra "deneme çekimi" için bir "aile fotoğrafı" çekiyor. Sonra filmi keyifle tıkr tıkr sarıyor. Bana anlatıyor. "Kırmızı ışık yanınca, şu düğmeye basıcan... Sonra şöyle yapıcan... Falañ filan" Zırt pırt herşeyi çekiyorum. Ördek yavrularını, inekleri, bahçedeki çiçekleri, ablam yemek yaparken, babam uykudan yeni kalkmışken, babaannemle annem örgü örerken... Hatta üzüm bağının tepesine konuşlanıp, ilk "sanatsal fotoğraf"ım sayılabilecek fotoğrafımı, gül ağacının tepeden görünüşünü çekiyorum.

Daha sonra bu makine bana yetmemeye başlıyor. Yeni bir makine için para biriktiriyorum. Vitrinlere bakıyorum, çok pahalı... Şöyle, ayarlı, "büyük" objektifli, otomatik olmayan bir makine. Zar zor parayı denkleştiriyorum ama yaklaşık yüzde elli zam geliyor. Yeniden biriktiriyorum, yeniden zam geliyor. Zam zam zam... Bu böyle yedi yıl sürüyor. Elimdeki para epey birikiyor ve aletten vazgeçip parayı bankaya yatırıyorum.

Fotoğraf makinası parası hâlâ bankada... Altı aylık %72 faizle... Makina fiyatlarının ardından yetişemiyor yine param... Hâlâ dikdörtgen, yirmidört filmli emektar çalışıyor. İşimi de görüyor. Bazen "Başka makinaya ne hacet, burda koç gibi alet var" diyorum. Ama altın dişli, fôtr şapkalı, kareli takım elbiseli "Alamancı"ların, ellerindeki tam teçhizatlı makinelerle başları

eşarplı, uzun donlariyla denize giren "avrat"ların fotoğraflarını çektiklerini görünce "Lan...." diyorum... "Lan" diyorum sadece. Ve fotoğraf çeken yirmi kadar "büyükbaş hayvan"ın "Biiir... ikiii... üç. PEY- NİİR" diye bağırıp, o canım makinelerin objektifine salakça sırtıklarını görünce isyan edesim geliyor. "Hiç değilse, diyorum makineme, hiçdeğilse senin kıymetini bilen birinin elindesin. Lahmacun ve çiğköfteden çıkmış dolma parmaklı insan elleri değmiyor hiç değilse deklanşörüne. Sen de benim kıymetimi bil. En azından benim, senin kıymetini bildiğim kadar..."

SEBEKE SEBEKE SEBEKE SEBEKE SEBEKE SEBEKE

Bu sayfada yeralan karikatürlere 1.000.000 TL telif ücreti ödenmektedir.

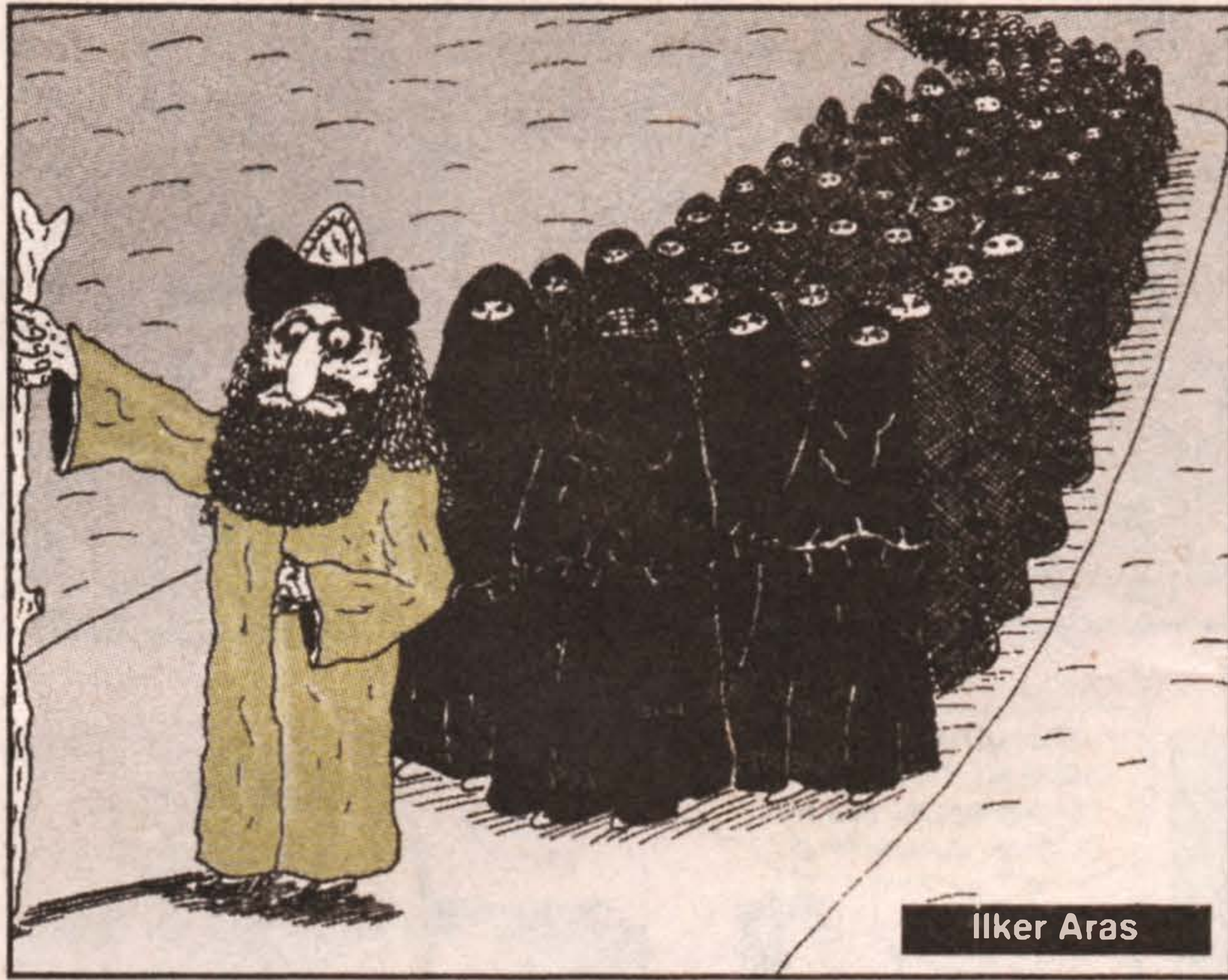
AŞK-MEŞK

● Sana kızmadım, kızmadım birtanem! Herşeye yeniden başlamak istediğini çevreden duyuyorum, açmadığım telefonlarından biliyorum artık!... 14 Şubat Sevgililer Günü'nde o sevimli mavi fosforlu kazağını giy, saçını yine yandan tarayıp yapıştır, yüzünde mahcup gülümseme olsun, seni Nişantaşı Friends'de bekliyorum... Saat 2'de. bekletme! (Aslıcığın)

● Pamela Anderson'un İzmir şubesine! Sana Sevgililer Günü'nde tanışmamız sadece bir rastlantı olsaydı, her sabah sana okul servisi ile taşıdığım kahvaltılık bisküvilerin, gül yapraklarına yazdığım isminin, yüşgününde mum üfleme yetiştirmek için yaptığım kazanın, her hafta aynı gün değişik isimlerle Power FM'deki Zeyno'nun programında istediğim şarkımızın da yalan olması gerekiyordu... 14'ünde hoş bir rastlantı daha yapalım mı?... (Blue Boy)

● Bertan... Yolladığın "Şirine" tişörtünü aldım... "Şirine" sensin! Uykucu şirin! (Didem)

● Aşkımız Şebek huzurunda onaylanmıştır Seçil! Beni istediğin kadar reddet! 14 Şubat'ta yine sırnaşıcım haberin olsun, benden kaçırın yok kızım (Belalı Canısı Tayfun)

İlker Aras

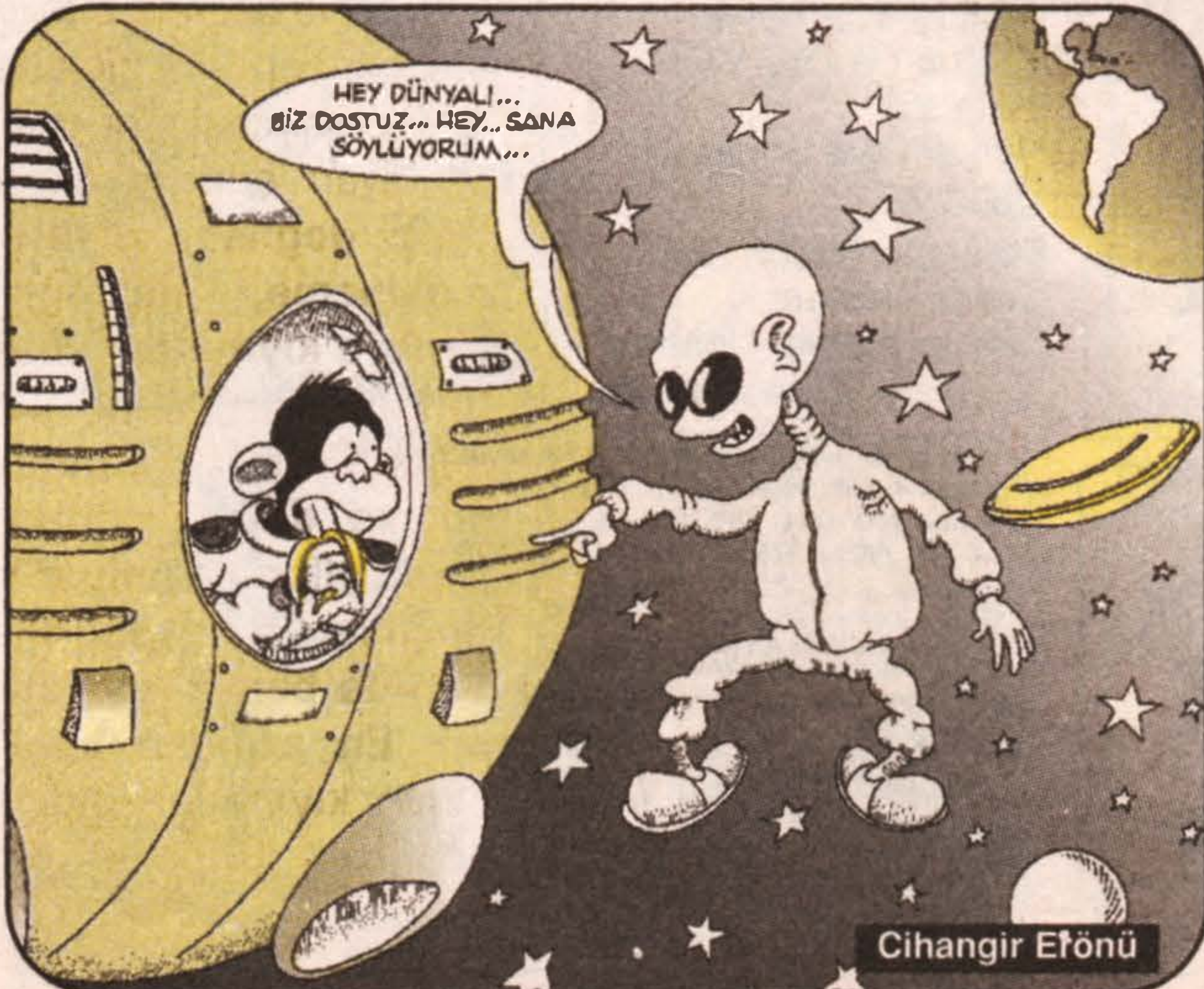
İLETİŞİM

● Altunizade civarlarında bir Alman kurdu kaybolmuştur. Bulanlar ödüllendirilecektir. Tel: (0532) 234 53 72

● Seramik, resim, gravür, takı, sanat tarihi kursları için kayıtlarımız devam ediyor... Gülmüne Sanat Merkezi. Tel: (0212) 571 6016...

● "Kağıttan Şeyler"... Can Erçin'in değişik tasarımıdaki sergisi Elhamra Sanat Galerisi'nde 24 Şubat'a kadar gezilebilir...

● Sevgililer Günü'nde Geziye'nden özel gezi. Büyükkada Aya Yorgi- Papaz'ın Yeri'nde

Cihangir Efoñu

Hüseyin Küçük

kiş için hazırlanmış mekânda özel olarak imal edilmiş şarap, Ayrıntılı bilgi için tel: (0212) 245 50 86- 241 26 66

● Yatırınca gözleri kapanan kolu kopmuş bebeğiniz, bankaların verdiği top kumbaralardan oyuncağınız oldu mu hiç? Okey marka karton dartlarınız ya da, tetiğini çekince ağızındaki plastik tapası patlayan plastik tüfekleriniz? Oyuncakların yüzünü de sertleştirdiler, zeka bilmek için, verimli çocuk dehalar yaratmak için tasarlıyorlar hayalleri artık! Mekanik setler, tekdüze mantıkların sunulduğu lego, k'nex endüstriyel rüyalar, üç boyutlu puzzle'lar, savaşı robotlar... Çocukluğunu cebine koy ve kaç" lafı daha bir silikleşiyor artık zihnimde, oyuncak reyollarını mücehvez reyonu titizliğiyle dolaşan çocukları görünce içimden yaramaz olmak bile gelmiyor... Yıllar öncesinin karton Kızılmaske maskeli yüzü çocukluğumdan hınzırca bana el sallarken şimdiki oyun arkadaşlarım için üzüldüyorum. (Bora Ekelidağ)

TAKINTI

● Neden teknelerin birer ismi varken, arabaların sadece plakaları var bunu hiç düşündünüz mü? Neden denizin üzerinde salınan bir kayığa hüzünle karışık bir özlemle bakılırken şiirler yazılır da, park etmekte olan bir Jaguar'ın tek bir dizelik yeri yoktur hayal dünyamızda? Denizi, suyu esir edemez çünkü insanoğlu, büyüsünden kendini alıkoyamaz İngilizce'de "o" zamirinin bayanlar için kullanılan "she"nin gemiler yerine de kullanıldığını biliyor muydunuz? Deniz herşeye rağmen bağımsızlıktır. kayak herşeye rağmen düşlerin gezintisi... (Arda)

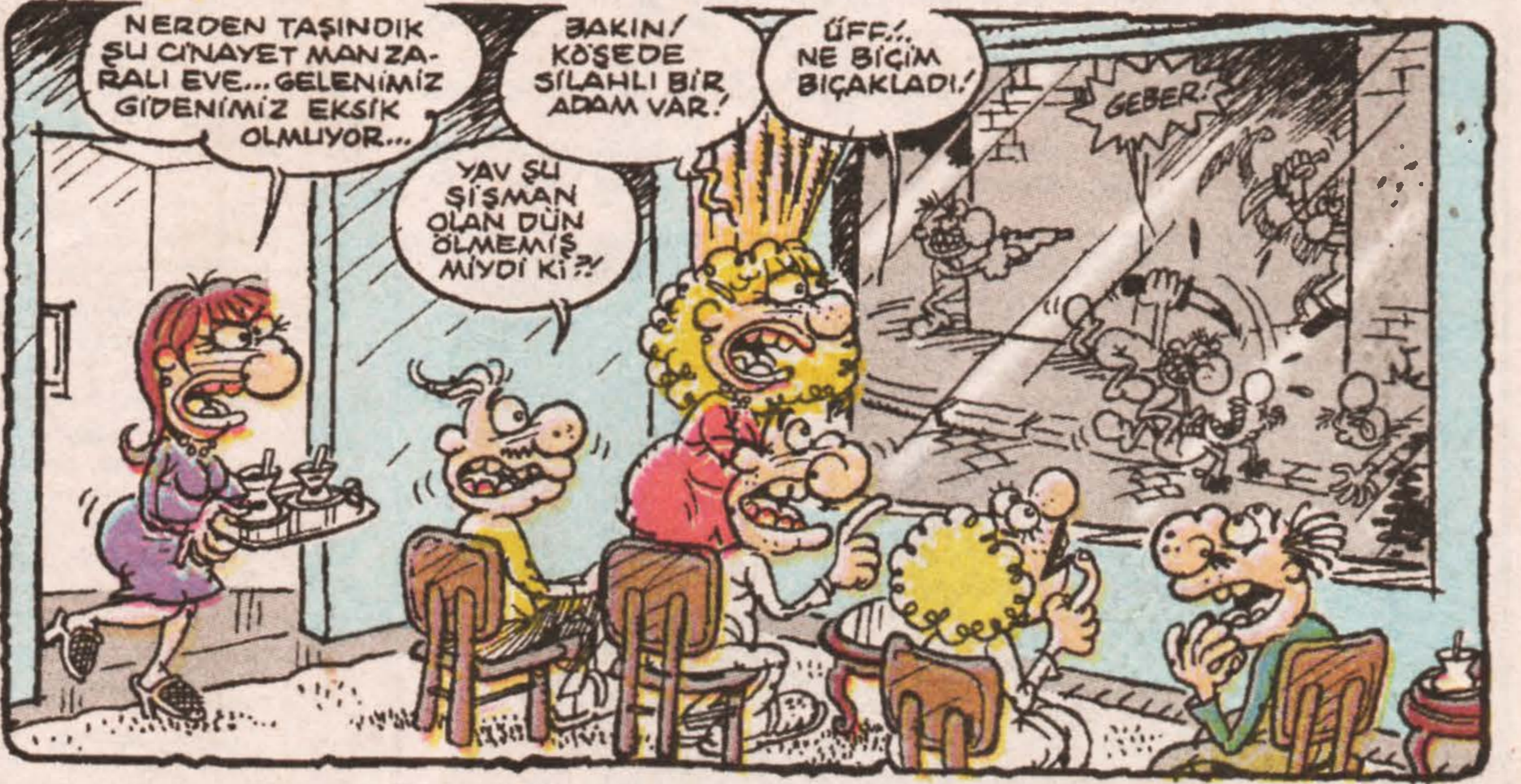
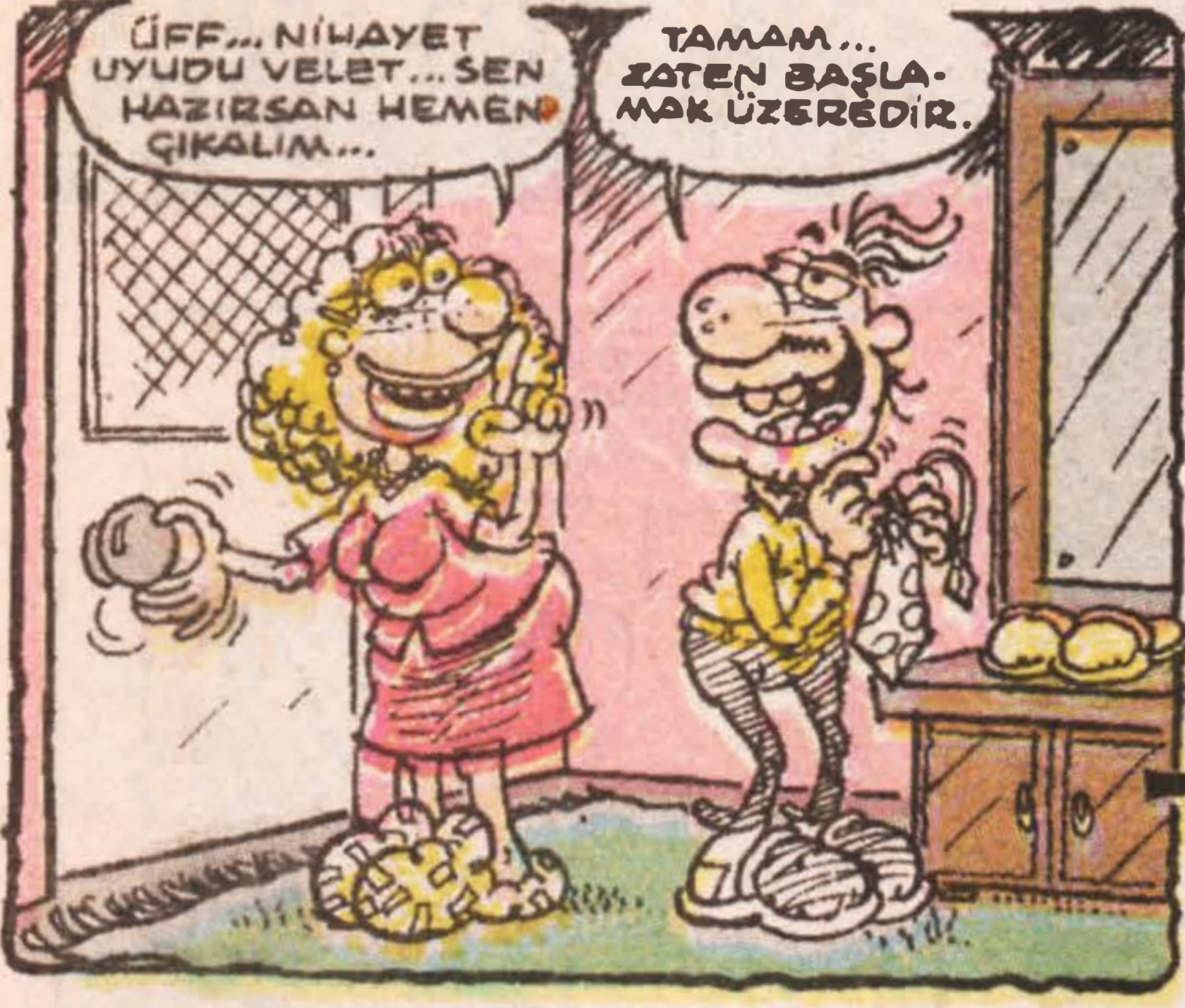
Cengiz Kibaroglu

KİTAP

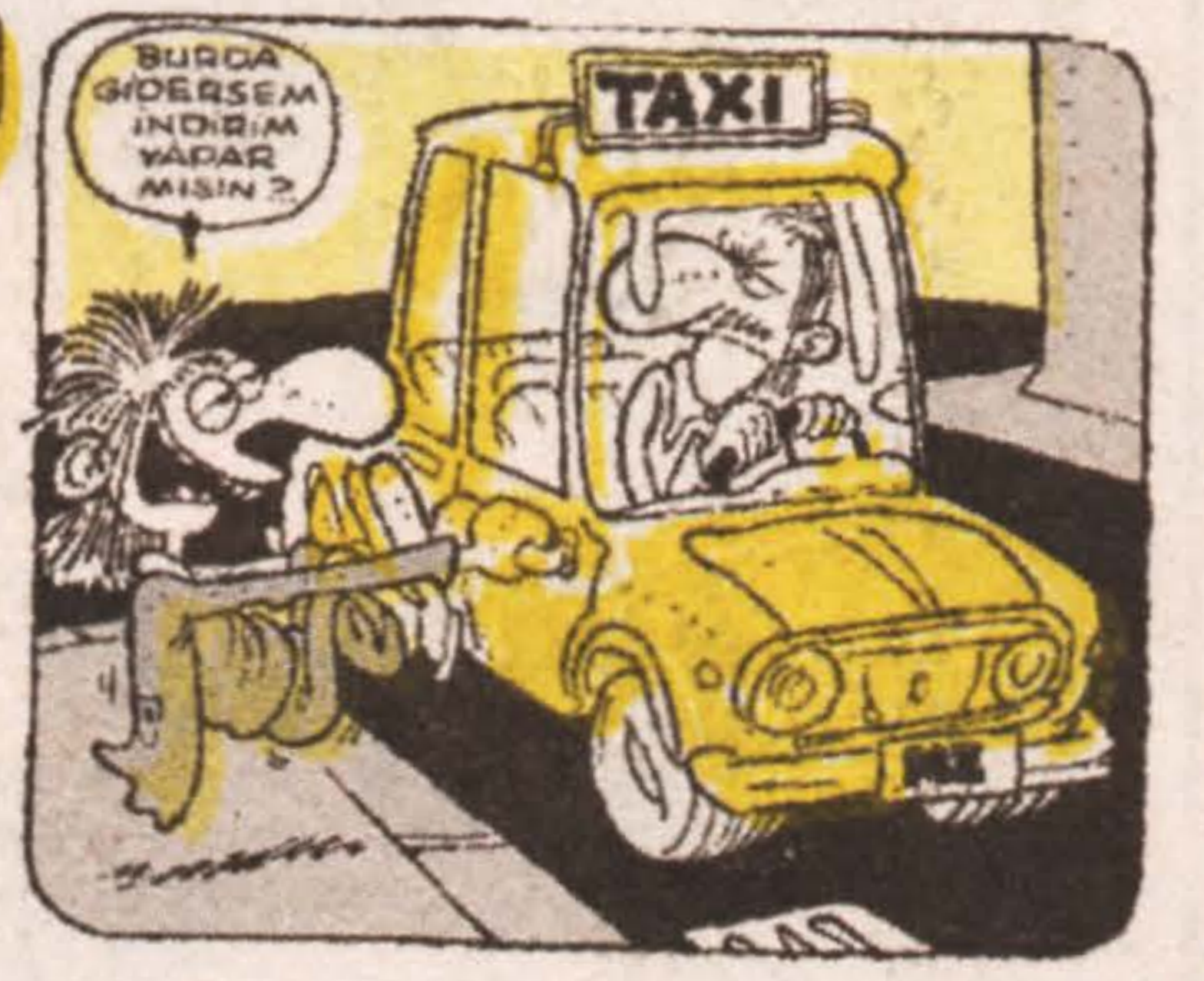
● Duvarsız Şehrin İnsanları... Suphi Nuri İleri ilk kez yazdıklarını kitaplaştırma şansını yakaladığı şiirleri ile okuyucularının karşısında... Scala Yayıncılık...

● Sürgün Ve Krallık... Altı tane Albert Camus öyküsü... Acıma, güçsüzlük, iyi ve kötünün "kurban ve cellat" huzurunda sorgulaması... Can Yayınları'ndan...

CENKİN LAF EBELERİ

Cenk Erdem

Yaz Deftere

Hey Çaycı!..
Deftere Yaz Adımı
Yılan'a Üç Çay Yaz
Yılan'a...
Neden Diye Sorarsan
Dostum,
Sorarsan Neden Diye,
Çünkü Dostum,
Yılanlar Hesap Ödemez!
Ödemezzzz!..

OYUNCAKTAN EV EŞYASINA

SPOR MALZEMESİNDEN,
KOZMETİĞE

ELEKTRONİK EŞYAYA KADAR
SEÇKİN DÜNYA MARKALARI
ÜRÜNLERİNİ
BİR ARADA
SUNUYORUZ...

PRINTEMPS

A GELİN
DOYASIYA ALIŞVERİŞ EDİN...

**Alışverişin
Keyfini
Çıkarın...**

